

ВІДГУК

**офіційного опонента доктора юридичних наук,
професора Тильчика В'ячеслава В'ячеславовича
на дисертацію Солдатського Вадима Володимировича
«Адміністративно-правовий статус консультативно-дорадчих органів
як форми участі громадськості у публічному управлінні в умовах
воєнного стану», подану на здобуття наукового ступеня кандидата
юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і
процес; фінансове право; інформаційне право**

Актуальність теми дослідження. Розвиток демократичної правової держави неможливий без належного функціонування ефективних механізмів взаємодії органів публічної влади з інститутами громадянського суспільства. У сучасних умовах саме консультативно-дорадчі органи дедалі частіше виступають інституційною платформою для реалізації принципів відкритості, партисипативності та належного врядування, забезпечуючи участь громадськості у виробленні та реалізації державної політики.

Особливої актуальності зазначена проблематика набуває в умовах воєнного стану, коли виникає необхідність оперативного прийняття управлінських рішень за одночасного збереження демократичних механізмів залучення суспільства до їх формування. Саме тому дослідження адміністративно-правового статусу консультативно-дорадчих органів, особливостей їх функціонування та напрямів удосконалення правового регулювання є своєчасним і має не лише наукове, а й вагоме практичне значення.

Подана до захисту дисертація Солдатського Вадима Володимировича присвячена комплексному дослідженню адміністративно-правового статусу консультативно-дорадчих органів як форми участі громадськості у

публічному управлінні та являє собою завершену самостійну наукову працю, виконану на високому теоретичному рівні.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків та рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність і новизна. Ознайомлення зі змістом дисертаційного дослідження свідчить, що всі основні висновки та наукові положення автора є послідовно аргументованими та належним чином підтверджуються результатами проведеного теоретико-правового аналізу. Робота характеризується системністю викладу, логічною побудовою та взаємозв'язком між поставленою метою, визначеними завданнями й отриманими результатами. Автор вдало поєднав аналіз доктринальних положень, чинного законодавства, міжнародного досвіду та сучасних тенденцій розвитку публічного управління.

Ступінь наукової новизни дисертації є достатньо високим. У роботі вперше обґрунтовано цілісну модель адміністративно-правового статусу консультативно-дорадчих органів, визначено її структурні елементи та запропоновано новий підхід до їх розуміння як самостійної форми участі громадськості у публічному управлінні. Важливим науковим здобутком також є розроблення теоретичної моделі Закону України «Про консультативно-дорадчу діяльність».

Позитивно слід оцінити положення, які дістали подальшого розвитку, зокрема щодо визначення місця консультативно-дорадчих органів у системі суб'єктів публічної адміністрації, їх ролі у реалізації принципів партисипативної демократії, а також перспектив використання цифрових інструментів у забезпеченні громадської участі.

Достовірність результатів дослідження забезпечується використанням значної кількості нормативно-правових актів, міжнародних документів, наукових джерел та сучасних методів юридичного аналізу. Усі

сформульовані автором висновки є логічним продовженням проведеного дослідження та не суперечать його емпіричній і теоретичній основі.

На окрему увагу заслуговує практична спрямованість запропонованих рекомендацій. Вони не мають декларативного характеру, а містять конкретні пропозиції щодо вдосконалення законодавства, уніфікації правового статусу консультативно-дорадчих органів, розвитку цифрової взаємодії та підвищення ефективності механізмів участі громадськості у публічному управлінні. Це дозволяє зробити висновок про належний рівень обґрунтованості, достовірності та наукової новизни дисертаційного дослідження.

Повнота викладу основних результатів дисертації в наукових фахових виданнях. Повнота висвітлення результатів дослідження зумовлена тим, що основні положення та результати дисертації викладено в 4 наукових статтях, що визначені як фахові з юридичних дисциплін, в 1 науковій статті, опублікованій в міжнародному виданні, а також у 2 тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Дисертаційне дослідження виконане самостійно. Сформульовані в ньому положення, висновки та пропозиції обґрунтовані на основі особистих досліджень дисертанта. Для аргументації власних положень і висновків дослідник використовував напрацювання інших учених, належні посилання на які містяться у роботі.

Дисертацію оформлено відповідно до вимог, встановлених МОН України. Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що вони мають як науково-теоретичну, так і практичну сферу застосування. Положення та висновки дисертації можуть бути підґрунтям для подальшого дослідження адміністративно-правового забезпечення реабілітації та соціалізації військовослужбовців України.

Відсутність порушень академічної доброчесності. У ході аналізу дисертаційного дослідження та наукових публікацій, фактів порушень

академічної доброчесності не виявлено. У дисертації не виявлено текстових запозичень, використання ідей, наукових матеріалів і результатів інших авторів без посилання на джерела та інших випадків порушення академічної доброчесності. Дисертація відповідає вимогам, які пред'являються до дисертаційних досліджень, є оригінальною, самостійною, завершеною працею, в якій отримані нові науково обґрунтовані результати.

Дискусійні положення дисертаційного дослідження. Попри високий науковий рівень дисертаційного дослідження, окремі його положення можуть стати предметом наукової дискусії та потребують додаткового обговорення.

1. У другому розділі дисертації автором запропоновано власну структуру адміністративно-правового статусу консультативно-дорадчих органів, до якої віднесено принципи та функції, суб'єктний склад, порядок формування й організацію діяльності, компетенцію та повноваження, а також гарантії діяльності і місце консультативно-дорадчих органів у системі суб'єктів публічної адміністрації. Запропонований підхід є логічним та внутрішньо узгодженим, однак окремі його аспекти можуть бути предметом наукової дискусії. Зокрема, потребує додаткового обґрунтування причина не включення до структури адміністративно-правового статусу таких елементів, як адміністративна правосуб'єктність, юридична відповідальність чи порядок припинення діяльності консультативно-дорадчих органів, які в працях окремих учених також розглядаються як складові правового статусу суб'єктів публічної адміністрації.

2. Науковий інтерес викликає запропонований автором висновок про розгляд консультативно-дорадчих органів як самостійного різновиду допоміжних колегіальних утворень у системі суб'єктів публічної адміністрації. Разом із тим потребує подальшого теоретичного обґрунтування питання щодо критеріїв їх відмежування від інших

колегіальних, координаційних та міжвідомчих органів, які також мають консультативні або дорадчі повноваження.

3. Дискусійною видається пропозиція щодо законодавчої уніфікації основних засад діяльності всіх консультативно-дорадчих органів шляхом прийняття спеціального Закону України «Про консультативно-дорадчу діяльність». У роботі доцільно було б більш детально розкрити механізми забезпечення балансу між єдиними загальними правилами та необхідністю збереження специфіки функціонування консультативно-дорадчих органів, що утворюються при різних суб'єктах публічної адміністрації та здійснюють діяльність у різних сферах.

4. На окрему увагу заслуговують запропоновані автором положення щодо розвитку цифрових механізмів діяльності консультативно-дорадчих органів. Водночас перспективним напрямом подальших досліджень могло б стати більш ґрунтовне опрацювання питань кібербезпеки, захисту персональних даних та забезпечення інформаційної безпеки під час використання національної цифрової платформи взаємодії консультативно-дорадчих органів із громадськістю, особливо в умовах воєнного стану.

Слід підкреслити, що висловлені зауваження мають переважно дискусійний та рекомендаційний характер, не знижують загальної позитивної оцінки дисертаційного дослідження і не ставлять під сумнів достовірність отриманих автором наукових результатів. Вони зумовлені складністю обраної теми, багатоаспектністю адміністративно-правового статусу консультативно-дорадчих органів та актуальністю подальшого наукового осмислення механізмів участі громадськості у публічному управлінні в умовах воєнного стану.

На підставі викладеного можна дійти висновку, що дисертація Солдатського Вадима Володимировича на тему **«Адміністративно-правовий статус консультативно-дорадчих органів як форми участі громадськості у публічному управлінні в умовах воєнного стану»** є

самостійною, завершеною науковою працею, в якій отримано нові науково обґрунтовані результати, що в сукупності розв'язують важливе наукове завдання щодо формування цілісної концепції адміністративно-правового статусу консультативно-дорадчих органів, визначення їх місця у системі суб'єктів публічної адміністрації та розроблення пропозицій щодо вдосконалення правового регулювання їх діяльності.

Дисертація відповідає вимогам постанови Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567 «Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів», а її автор – **Солдатський Вадим Володимирович** – заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Офіційний опонент –

**доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративного
права, інтелектуальної власності та
цивільно-правових дисциплін
Київського університету
інтелектуальної власності та права**

В.В. ТИЛЬЧИК